

David Alford



David Gaston Alford wordt geboren op 29 mei 1917 in Rising Star (Texas).

Hij was bemanningslid van een Amerikaanse B-17 bommenwerper. Op 4 februari 1944 waren ze op weg was naar Frankfurt, Duitsland, voor een bombardementsvlucht. Het was zijn negentiende vlucht en ze ondervonden op de heenweg al problemen. Op het moment dat zijn toestel boven Duitsland vloog, werd het diverse malen beschoten door Duitse jagers. De speciaal ingebouwde radar H2X-apparatuur was op de heenweg kapot gegaan en de wind was veel sterker dan voorspeld.

Hierdoor volgde men een veel noordelijker koers. Om 12.00 uur werd het toestel op 6700 meter hoogte getroffen, waarbij de piloot gewond raakte. Boven Keulen werd het toestel opnieuw geraakt, waardoor grote stukken uit de rechtervleugel werden geslagen. Kort daarna werd Frankfurt bereikt en werden de bommen afgeworpen.

Op de terugweg ontstond in de rechtervleugel brand, die langzaam uitbreidde. David Alford had inmiddels de besturing van de gewonde piloot overgenomen. De brand in de vleugel werd zo hevig dat de bemanning het toestel moest verlaten. De 11 bemanningsleden, waaronder inmiddels al drie gewonden sprongen allemaal en kwamen tussen Leverkusen en Bocholt aan de grond. Ze werden allemaal krijgsgevangen gemaakt. Toen Alford uiteindelijk wilde springen, haakte zijn parachute ergens achter zodat die open sprong en onbruikbaar was geworden. Het enige wat hij nog kon doen, was een noodlanding maken. Boven Bocholt begon hij aan de landingsprocedure en op een hoogte van 1000 meter brak hij door het wolkendek en zag hij Winterswijk liggen. In een flits zag hij een geschikte landingsplaats en zette de landing in. Het toestel raakte de grond, veerde op, gleed over een sloot, nam wat obstakels mee en kwam tenslotte tot stilstand in een weiland.



In de Achterhoek was Wim Spanhaak actief in het verzet. Hij hielp David Alford onderduiken. Via een ontsnappingsroute is hij uiteindelijk in december 1944 bij het Amerikaanse leger in de Ardennen gekomen. Van daar kon hij weer veilig terug naar Texas, Amerika. Als enige van de crew wist hij zo te ontsnappen.

Na de oorlog besloot Alford een loopbaan bij de luchtmacht te volgen en vloog hij B-29's in de Koreaanse oorlog.



Na de oorlog heeft Wim Spanhaak in 1945 in Vorden een Scoutinggroep opgericht die hij, als eerbetoon, vernoemde naar de

Amerikaanse piloot David Gaston Alford. In 1975 heeft Wim via de Amerikaanse ambassade D.G. Alford weten op te sporen. Een jaar later kwam hij in mei voor het eerst weer in Vorden en bracht toen onder meer een bezoek aan de Scoutinggroep die door Spanhaak naar hem vernoemd was. Ook verraste hij het echtpaar Gosselink door op hun gouden huwelijksfeest te komen. Gosselink kreeg voor het helpen van Alford als dank een getuigschrift van de president van de U.S.A. Toen David in 1978 in Vorden kwam is hij als erelid geïnstalleerd bij de groep.

Later raakte de groep het contact met Alford kwijt. Via e-mail kon het contact hersteld worden, zodat de kolonel in zijn laatste levensjaren op de hoogte bleef van het wel en wee van "zijn groep." Op 20 mei 2002 overleed hij in Texas, Amerika op 85 jarige leeftijd.

Meer informatie

[David G Alford een Amerikaanse vliegenier die in de Achterhoek crashte. - Achterhoeksmuseum 1940-1945 \(achterhoeksmuseum1940-1945.nl\)](#)
[Geschiedenis & toekomst \(dga-vorden.nl\)](#)
[Uittreksel uit het dagboek van H62 \(dga-vorden.nl\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.